

der kunde ventes opnaaet ved Sagens Behandling af en Fiskerikommission, og som derhos er vundet uden Besøstning for de Interesserede og uden al den Ulempe og Besvær, som uundgaaelig vilde flyde af Indførelsen af den paatænkte nye Institution, om denne end indrettedes efter et alt længe bestaaende Forbillede.

Ligesom de omhandlede Regulativer, i alt Fald for de betydeligere Vandløbs Vedkommende, kun yderst sjældent vilde kunne ventes bragte istand, saafremt deres Indførelse skulde være betinget af, at de tiltraadtes af familige Fiskeriberettigede, saaledes har man ikke engang forment, at der i saa Henseende bør indbringes Flertallet af disse nogen afgjørende Indflydelse, hvormod Foranstaltningen formentlig bør kunne træffes, naar der blot kan siges at være en mere almindelig Stemmning blandt de Interesserede for en saadan Ordning, der jo alene skal tilstræbe Fiskeriets bedst mulige Udvikling, som altsaa ikke kan forudsættes at ville blive til Skade for Nogen, og som derfor ikke af et i Ligeagtydighed eller Fordom hildet Flertal af Interessentene bør kunne formenes den Minoritet, — naar denne dog ikke er aldeles forsvindende —, der har Øje for dens Hensigtsmæssighed. Med Hensyn hertil har man foreslaaet, at et Regulativ skal kunne udfærdiges, naar Udstøret til samme er blevet tiltraadt enten af et ikke altså ringe Antal (20) af de til Fiskeriet Berettigede eller af en betydeligere Kvotadel af de muligen færre Interesserede.

De i andet Stykke af § 47 giivne Bestemmelser for, hvad Regulativerne skulle indeholde, stemme med, hvad Kommissionen i saa Henseende har foreslaaet i sine §§ 62 og 63, og hvad Sagens Natur tilfiger. At der tillægges de faste Opsynsmænd, som i Henhold til Regulativerne maatte blive ansatte, samme Myndighed og samme Bestyttelse i deres Bestillings Udøvelse som Fiskerifogderne, vil formentlig findes i sin Orden.

§ 48 indeholder Bestemmelser, der svare til de i Kommissionens § 63 foreslaaede. At Afgjørelsen af de herhen hørende Spørgsmaal er foreslaaet henlagt til Landvæsen- og Overlandvæsen-kommissionerne, er i fuldkommen Overensstemmelse med den disse Kommissioner ved Vandløbslovgivningen tillagte Kompetence.

Til Afsnit III. Almindelige Forbud, Straffe, Sagens Behandling m. m.

§§ 49 og 50 svare til Kommissionens §§ 67 og 68 alene med den i Bemærkningerne til § 10 omhandlede Forandring.

§ 51 har man optaget den Bestemmelse, der var tilføjet Kommissionsforslagets § 34 i Slutningen.

Til § 53 (Kommissionsforslagets § 75). Medens Overtrædelser af de Bestemmelser, der foreslaas trufne til Bevaring og Ophjælpning af

Fiskeriet i vore salte Bænde, nødvendigvis i Reglen maa være offentlig Paatale undergivne alle-rede af den Grund, at der som oftest ikke vil kunne paavises nogen til Forsøgning af deslige Overtrædelser berettiget privat Person, stiller Forholdet sig anderledes med Hensyn til de Bestemmelser, der til Regulering af Fiskeriet i vore ferske Bænde her ere bragte i Forslag, idet Overtrædelser af disse Bestemmelser ville kunne paatales af den eller dem af de til Fiskeriet i det paagjældende Vand Berettigede, hvis Ret i det enkelte Tilfælde er krævet. Ligesom der derfor ingen Nødvendighed er for at gjøre den sidstnævnte Art af Overtrædelser til Gjenstand for offentlig Paatale, saaledes turde det overhovedet bedst stemme med den tilbageholdende Stilling, som Staten maa indtage overfor det ommeldte bestemte Personer forbeholdte Fiskeri, at Gaandhævelsen af de til sammes Lærv giivne Forskrifter ganske overlades til selve de vedkommende Berettigede. Med Hensyn til de i § 44 og 45 indeholdte Bestemmelser synes det ej heller at kunne drages i Tvivl, at Brud paa disse Bestemmelser ere Krænkelser af Andres Rettigheder, som ikke mindre end Overtrædelser af Bestemmelserne i § 43 alene egne sig til at henvises til privat Forsøgning. Hvad derhos angaar Fredningsbestemmelserne i § 46, da tør det vistnok antages, at der saa godt som altid blandt de til Fiskeri i et fersk Vandløb Berettigede, forsaavidt Fiskeriet ikke er uden al Betydning, vil findes En eller Flere, som i deres egen Interesse ville lade sig det være magtpaaliggende at haandhave disse for Fiskeriets Opkomst vigtige Bestemmelser, og skulde dette undtagelsesvis ikke være Tilfældet, vilde dog i alt Fald heraf kun kunne flyde en Tilbagegang i Fiskeriet i det enkelte Vandløb. Dertil kommer, at der i og for sig kun vil være ringe Opfordring til at tilfidesætte Fredningsbestemmelserne, da Afhændelsen af de fangne Fisk vil hindres ved det i § 50 indeholdte Forbud mod Kjøb og Salg af de fredebe Fisk i Fredningstidene, hvilket Forbuds Overholdelse vil være at paase af det Offentlige. Ministeriet har derfor ikke fundet nogen Betænknelighed ved ogsaa med Hensyn til Overtrædelser af § 46 at fravige Kommissionens Forslag, efter hvilket af Forseelser mod de under andet Af-snit hørende Bestemmelser alene Overtrædelser af Bestemmelserne i § 43 skulde henvises til privat Forsøgning. At herefter Overtrædelser af Forskrifterne i de i § 47 ommeldte Regulativer ligeledes ville være at overlade til privat Paatale, er en Selvsølge; iøvrigt har dette ogsaa været Kommissionens Tanke, jfr. dens Motiver Side 109. Endnu bemærkes ved den heromhandlede Paragraph, at Ministeriet har maattet anse det for rettest ved selve Loven at afgjøre, hvorvidt Overtrædelser af Reglerne i Fiskerivedtagterne for Fjordene skulle paatales af det Offentlige eller overlades til privat Forsøgning, hvilket Spørgsmaal af Kommissionen henvises til Afgjørelse i Vedtagterne.